

Poprzez zarzut drugi skargi Komisja zauważa, że w art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy nałożono na państwa członkowskie w przypadku przekroczenia wartości dopuszczalnych jasny i niezwłoczny obowiązek opracowania planów ochrony powietrza obejmujących odpowiednie działania, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy. Komisja utrzymuje, że wbrew art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 Republika Grecka nie opracowała odpowiedniego planu ochrony powietrza w odniesieniu do aglomeracji EL0004 Salonik.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2008, L 152, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisja, wniesione w dniu 3 lutego 2021 r. przez Química del Nalón SA, dawniej Industrial Química del Nalón SA

(Sprawa C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Química del Nalón SA, dawniej Industrial Química del Nalón SA (przedstawiciele: P. Sellar, advocaat, adwokaci K. Van Maldegem, M. Grunchard.)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii i Europejska Agencja Leków

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący tego, że stwierdzenie przez Sąd, iż argument wnoszącego odwołanie, że Komisja popełniła oczywisty błąd, nie musiał koniecznie również oznaczać argumentu, iż Komisja naruszyła obowiązek staranności, jest błędne pod względem prawnym.

Zarzut drugi dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, gdy zastosował domniemany brak przejrzystości prawnej pkt 4.1.3.5.5 załącznika I do rozporządzenia nr 1272/2008 (¹) jako podstawę oddalenia argumentacji prawnej faktycznie podniesionej przez wnoszącego odwołanie.

Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd nie mógł oprzeć się na ustaleniu, że ramy prawne były złożone w celu usprawiedliwienia nieuwzględnienia przez Komisję nierozpuszczalności w wodzie paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej (CTPHT). Sąd zajął odmienne stanowisko we wcześniejszej sprawie powiązanej (sprawa T-689/13 DEP, Bilbaína de Alquitranes SA i in. Komisja Europejska). Bez jakiegokolwiek wyjaśnienia w przedmiocie zajęcia odmiennego stanowiska, rozumowanie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd niesłusznie zastosował zwykłe kryterium należytej staranności. Poprzez stwierdzenie, że Komisja zachowała się w taki sposób, w jaki zachowałby się każdy inny zwykły, działający z należytą starannością organ administracyjny, Sąd zastosował niewłaściwy i nieodpowiedni element porównania w celu oceny należytej staranności i zwyczajności Komisji.

Zarzut piąty dotyczący tego, że uzasadnienie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne w zakresie, w jakim Sąd orzekł, bez wskazania żadnego dowodu i jedynie w oparciu o opinię rzecznika generalnego, iż Komisja mogła mieć trudności przy korygowaniu swego oczywistego błędu w ocenie, tym samym sugerując, że podejście Komisji należy usprawiedliwić.

Zarzut szósty dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że błąd Komisji można usprawiedliwić poprzez powołanie się na zasadę ostrożności, ponieważ zgodnie z utrwalonym orzecznictwem na tę zasadę nie można się powoływać podczas klasyfikacji substancji.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-638/18, Deza a.s./Komisja, wniesione w dniu 4 lutego 2021 r. przez Deza a.s.

(Sprawa C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deza a.s. (przedstawiciele: P. Sellar, advocaat, adwokaci K. Van Maldegem, M. Grunchard)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii i Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący tego, że stwierdzenie przez Sąd, iż argument wnoszącego odwołanie, że Komisja popełniła oczywisty błąd, nie musiał koniecznie również oznaczać argumentu, iż Komisja naruszyła obowiązek staranności, jest błędne pod względem prawnym.

Zarzut drugi dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, gdy zastosował domniemany brak przejrzystości prawnej pkt 4.1.3.5.5 załącznika I do rozporządzenia nr 1272/2008 (¹) jako podstawę oddalenia argumentacji prawnej faktycznie podniesionej przez wnoszącego odwołanie.

Zarzut trzeci dotyczący tego, że w celu usprawiedliwienia nieuwzględnienia przez Komisję nierozpuszczalności w wodzie paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej (CTPHT) Sąd nie mógł oprzeć się na ustaleniu, że ramy prawne były złożone. Sąd zajął odmienne stanowisko we wcześniejszej sprawie powiązanej (sprawa T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitrans SA i in. Komisja Europejska). Bez jakiegokolwiek wyjaśnienia w przedmiocie zajęcia odmiennego stanowiska, rozumowanie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd niesłusznie zastosował kryterium zwykłej, należytej staranności. Poprzez stwierdzenie, że Komisja zachowała się w taki sposób, w jaki zachowałby się każdy inny zwykły, działający z należyłą starannością organ administracyjny, Sąd zastosował niewłaściwy i nieodpowiedni element porównania w celu oceny należytej staranności i zwyczajnego charakteru Komisji.

Zarzut piąty dotyczący tego, że uzasadnienie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne w zakresie, w jakim Sąd orzekł, bez wskazania żadnego dowodu i jedynie w oparciu o opinię rzecznika generalnego, iż Komisja mogła mieć trudności przy korygowaniu swego oczywistego błędu w ocenie, tym samym sugerując, że podejście Komisji należy usprawiedliwić.